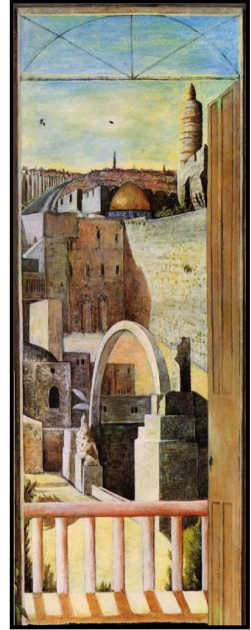

ועל ירושלים עירך

"לקצבי הרים ירדתי... אל היכל קדשך" מכאן אנו למדים שירושלים על שבעה הרים היא עומדת.
(פרקי דרבי אליעזר י')

"עשרה קבים יופי ירדו לעולם – תשעה נטלה ירושלים ואחד כל העולם כולו. אין לך יופי כיופיה של ירושלים" (קידושין, מ"ט – ב')

"מי שלא ראה ירושלים בתפארתה לא ראה כרך נחמד מעולם"
(סוכה, נ"א – ב')

"עשרה חלקים של יסורים בעולם, תשעה נטלה ירושלים ואחד בכל העולם, שערה חלקים של תורה בעולם, תשעה נטלה ירושלים ואחד בכל העולם"
(אגרת דרבי נחמן, מ"ח)

"ירושלים משולה לאורו של עולם" (בבא בתרא, ד')

אמר רבי יוחנן: "עתידה ירושלים להיות מטרופולין לכל הארצות"
(שמות רבה, כ"ג)

ירושלים נקראת משוש כל הארץ ולכן אמר ר' יוחנן: "כיפה של חשבונות היתה חוץ לירושלים וכל מי שמבקש לחשב הולך לשם, למה? שלא יחשב בירושלים, ויצר, לפי שנקראת משוש כל הארץ, משחרבה ערבה השמחה וכיבנה בית המקדש על ידי הקב"ה, הוא יחזיר לתוכה את כל השמחה"
(שם, נ"ב)

"אמר ר' יהושע בן לוי" – התנא שאליהו רגיל היה לבוא אליו – "ירושלים הבנויה כעיר שחבורה לה יחדיו, עיר שעושה כל ישראל חברים". (ירושלמי, חגיגה, הלכה ו')

"אמר ר' יוחנן: כל נביא שלא נפרש שם עירו – ירושלמי היה" (איכה רבה, פתיח')

"כל הרוחות טרם שהן נושבות" – אומרת האגדה – הן באות לירושלים ומשתחוות בה".

חביב הוא השלום שאין הקב"ה מנחם את ירושלים אלא בשלום. והנצח זו – ירושלים.

אמר ר' הושעיא: "עתידה ירושלים להעשות פנס לאומות והן הולכות לאורו" (פסיקתא)

רבתינו הרבו להלל את ירושלים, את אקלימה, את עציה ואת קדושתה.

אמר ר' יהודה: "עצי ירושלים של קנמון היו ובשעה שהיו מסיקין מהם, ריחם נודף בכל ארץ ישראל, משחרבה ירושלים נגנזו ולא נשתייר אלא כשעורה ונמצא בגנזי צאצאי המלכה" (שבת, ס"ג)

אמר ר' יהושע בן לוי: "אמר להם הקב"ה לישראל: אתם גרמתם להחריב את ביתי והגלות את בני – היו שואלים בשלומה של ירושלים ואני נותן לכם שלום" (פי השלום)

עתידה ירושלים להתרחב ולעלות ולהיות מגעת עד כסא הכבוד, עד שתאמר: צר לי המקום"
(שיר השירים רבה, ז')

אמר לו רב נחמן לרב יצחק מאי דכתיב בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר, משום דקרבך קדוש לא אבוא בעיר? אמר לו: הכי אמר ר' יוחנן: אמר הקב"ה לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא לירושלים של מטה, ומי איכא ירושלים למעלה? הן, שנאמר: ירושלים הבנויה כעיר שחבורה לה יחדיו" (תענית, ה')

חז"ל ספרו על ניסים שהתרחשו בירושלים, כמו: "מעולם לא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין בירושלים"
(אבות ה-ח)

"צדק ילין בה" אמר הנביא, ואמנם "אבן היתה בירושלים, אבן טוען שמה, ומי שאבד לו דבר מה או מי שמצא אבדה, היה בא ועומד ליד האבן ומי שנתן את הסימנים היה מקבל את האבדה" (בבא מציעא, כ"ח – ב')

בתלמוד נשאלת השאלה: "מפני מה שרתה רוח הקודש בחלקו של בנימין? שכל השבטים נולדו בחוץ לארץ ובנימין נולד בארץ ישראל" (יומא, י"ב-א')

"מיום שהרבה ירושלים וחרב בית המקדש אין שמחה לפני הקדוש ברוך הוא, עד שיבנה את ירושלים ויחזיר את ישראל לתוכה אמן כן יהי רצון" (ילקוט שמעוני, איכה)

"עשרה דברים נאמרו בירושלים" אין הבית חלוט בה, ואינה מביאה עגלה ערופה, ואינה נעשית עיר הנידחת, ואינה מטמאת בנגעים, ואין מוציאים בה זיזין וגוזזטראות, ואין עושין בה אשפתות, ואין עושין בה כבשונות, ואין עושין בה גנות ופרדסות חוץ מגנות ורדים שהיו מימות נביאים הראשונים, ואין מגדלים בה תרנגולים ואין מלינין בה את המת" (בבא קמא, פ"ב-ב')